

3. Zarzut trzeci, dotyczący oczywistego błędu dotyczącego motywów decyzji. Skarżąca podnosi w szczególności, że pismo rządu portugalskiego do Rady z dnia 29 listopada 2019 r. zawiera dwa poważne błędy, przyznane zresztą przez sam rząd. Polegały one na sześciokrotnym określeniu kandydata preferowanego przez rząd portugalski jako „zastępcę prokuratora generalnego José Guerre” oraz twierdzeniu, że prokurator wykonywał funkcje śledcze i oskarżycielskie w ważnym procesie dotyczącym przestępstw przeciwko interesom finansowym Unii Europejskiej.
4. Zarzut czwarty, dotyczący nadużycia uprawnień. Skarżąca podnosi, że cele, w świetle których zostały Radzie powierzone kompetencje w zakresie procesu wyboru i powoływania prokuratorów europejskich polegają na zagwarantowaniu niezależności tego organu i powołaniu kandydatów krajowych mających najlepsze kwalifikacje i oferujących wszelkie gwarancje niezależności w wykonywaniu funkcji prokuratora europejskiego.
5. Zarzut piąty, dotyczący naruszenia prawa do dobrej administracji. Skarżąca utrzymuje, że w zakresie, w jakim Rada nie zastosowała się do opinii komitetu selekcyjnego, a tym samym porządku pierwszeństwa opartego na wynikach oceny dokonanej przez ten komitet, ogólne uzasadnienie w postaci zwykłego odesłania do „odmiennej oceny zasług kandydatów przeprowadzonej przez właściwe organy przygotowawcze Rady” jest równoznaczne z całkowitym brakiem uzasadnienia, ponieważ nie pozwala skarżącej na poznanie powodów, dla których została odrzucona.
6. Zarzut szósty, dotyczący naruszenia zasady równości traktowania i niedyskryminacji. Skarżąca twierdzi, że dokonując „odmiennej oceny zasług kandydatów przeprowadzonej przez właściwe organy przygotowawcze Rady” w zakresie, w jakim dotyczy to skarżącej, Rada naruszyła zasadę równości traktowania i niedyskryminacji.

Skarga wniesiona w dniu 15 czerwca 2021 r. – Mendus / EUIPO (CENSOR.NET)

(Sprawa T-336/21)

(2021/C 320/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Iaroslav Mendus (Kijów, Ukraina) (przedstawiciel: adwokat P. Kurcman)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „CENSOR.NET” – zgłoszenie nr 17 975 929

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 16 kwietnia 2021 r. w sprawie R 1225/2020-1

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w odniesieniu do usług, dla których odmówiono rejestracji;

— stwierdzenie nieważności decyzji Wydziału Operacji z dnia 17 kwietnia 2020 r. wydanej w postępowaniu w sprawie zgłoszenia nr 17 975 929 w odniesieniu do usług, dla których odmówiono rejestracji;

- ponowne przekazanie sprawy EUIPO w celu zmiany decyzji co do istoty i rejestracji unijnego znaku towarowego nr 17 975 929 w odniesieniu do wszystkich usług objętych zgłoszeniem;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania przed Wydziałem Operacji, Izbą Odwoławczą i Sądem.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 18 czerwca 2021 r. – F I S I / EUIPO – Verband der Deutschen Daunen- und Federnindustrie (ECODOWN)

(Sprawa T-338/21)

(2021/C 320/54)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: F I S I Fibre sintetiche SpA (Oggiono, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci G. Cartella i B. Cartella)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Verband der Deutschen Daunen- und Federnindustrie (Moguncja, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „ECODOWN” – unijny znak towarowy nr 2 756 740

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 13 kwietnia 2021 r. w sprawie R 216/2020-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- w konsekwencji wydanie orzeczenia co do istoty potwierdzającego ważność rejestracji unijnego znaku towarowego nr 2 756 740;
- obciążenie drugiej strony kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania przed EUIPO.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;